

پیام برای جمعی از کارگران ایران خودرو

جمعی از کارگران پارس خودرو

بیست ششم خرداد هشتاد و هفت

تو در خانه چه کرده ای که در تریا ...

دوستان و همکاران ایران خودرو که به نام جمعی از کارگران ایران خودرو اطلاعیه میدهید . پیک ایران خودرو شما را بر روی سایت افق روشن مشاهده نمودیم. شعار شما در این شماره زنده باد اتحاد و همبستگی کارگران جهان بود. می گویند اول برادریت را ثابت کن بعد ادعای ارث. ما تعدادی و یا به قول شما جمعی از کارگران پارس خودرو به شما دوستان پیشنهاد میدهیم که بیائید ابتدا از خودمان شروع کنیم بعد شعار متحد شدن کارگران جهان را بدهیم. شما و یا حتی ما درحالیکه نمیتوانیم یک برنامه گردشی ویا ورزشی مشترک با هم داشته باشیم چگونه میتوانیم با کارگران جهان متحد شویم و شعار آن را بدهیم؟! مبارزه کامپیوتری اگر عینیت نداشته باشد مجازی است، شما هم شعارهایتان مجازی است باید کسانی که شعار میدهند در جهت عینیت بخشیدن به آن حرکت کنند.

لذا بیایید با هم باشیم و با هم شعار بدهیم، ما هم کارگر هستیم، ما هم صنف شما هستیم ما هم در جاده مخصوص به فاصله ۵ کیلومتر از شما قرار داریم . اگر شما به متحد شدن با همکاران و همصنفانتان در نزدیکیان عینیت ببخشید می توانید شعار متحد شدن کارگران جهان را بدهید. شما حق ندارید برای دیگران نسخه بپیچید ولی خود از آن دوری کنید. نمی شود با یک نفر یا دو نفر از طریق کامپیوتر و مجازی به جای حدود چهل هزار نفر کارگر ایران خودرو شعار داد و از کارگران بخشهای مختلف کارگری که در جریان درگیری و دست به یقه شدن با سرمایه هستند پشتیبانی نمود.

با حلوا حلوا گفتن دهان شیرین نمی شود، لذا نبایستی شما به عنوان کارگر به رفتاری مجازی بغلطید این عین سکتاریسم میباشد. ما کارگران نباید دهان دیگران را آب بیندازیم. و خود را خوراک تبلیغات دیگران کنیم. بایستی واقع بین باشیم و آنچه که هستیم خود را نشان دهیم . سال گذشته (با توجه به تبلیغات شما) دوستی از شهرستان آمده بود و طلبکارانه در تجمع برای آزادی محمود صالحی دنبال شما می گشت تصور او این بود که حد اقل هزار نفر از ایران خودرو (باز هم با توجه به تبلیغات شما) در برنامه حضور دارند غافل از آنکه شما در برنامه حضور نداشتید. شما طوری برخورد کرده اید که گویا کارگران ایران منتظر هستند رهبران شما بیایند و آنهایی که ملا نصرالدین وار خود را مرکز ثقل عالم می دانند به کارگران سربازان پیاده نظام فرمان از جلو نظام و ایست و خبر دار بدهند. چند سالی است مراسم اول ماه مه را به اتفاق بخشی از همکاران صنایع خودرو سازی در (خور) وامسال در پارک جهان نما برگزار کرده ایم. در زمستان ۱۳۸۵ در سالن ارج برای سندیکای اتوبوس واحد کمک مالی جمع آوری نمودیم باز هم شما دوستان تشریف نداشتید. از اینکه در آینده توده کارگران طومار سرمایه را درهم خواهند پیچید هیچ شکی نیست اما نبایستی ما تعدادی از کارگران با برخوردی سکتاریستی خود را بجای توده کارگران بگذاریم بایستی اجازه بدهیم بدنه کارگری در جنبش باشد و پوپولیستی نبایستی مانع عدم حضور آنان باشیم و بجای آنان سخن بگوییم بعد هم پشت سرمان خالی باشد.

طی چهار دهه گذشته عده ای خود را به نام کارگران نامیده و شعار داده جان خود را در طبق اخلاص نهاده البته کارگران در بعضی موارد آنها را بشکل فردی ممکن است بشناسند و آنها را انسانهایی فداکار بنامند اما از جنس خود نمی دانند شما شعار لغو قراردادهای موقت را می دهید این شعار توده کارگران است. چرا برای آن در لاک مخفی کاری می غلطید شعار و خواسته های ما کارگران بایستی تبدیل به پدیده ای اجتماعی شوند با مخفی کاری محض و تنها پشت کامپیوتر نشستن این کار میسر نمی شود.

تعدادی و یا بقول شما جمعی از کارگران پارس خودرو

تهران ۲۳ خرداد ۸۷